

Příspěvková organizace
Moravskoslezského kraje

Erasmus+

Závěrečná zpráva účastníka mobility

Jméno a příjmení:

Monika Kocháňová

Místo mobility a termín konání:

Reykjavík, Island, 24. 4. 2016 – 30. 4. 2016

Program mobility (úplný):

Neděle, 24/04/2016	Příjezd	Vaettaskóli –Engi 17.00 – 20.00 Registrace, Úvod do programu, Seminář I.	
	9.00 - 12.30	14.00 – 17.00	Extra
Pondělí, 25/04/2016	Vaettaskóli –Engi Seminář II. – Vzdělávací systém Islandu Seminář III. – Islandská identita, Obraz islandské společnosti Seminář IV. – Portfolio účastníka, instrukce	Volno	Volno
Úterý, 26/04/2016	Vaettaskóli –Engi návštěva střední školy, náslech	Islandská tajemství I. – prohlídka Islandského národního muzea	Volno
Středa, 27/04/2016	8.30 - 18.00 Studijní návštěva okolí Reykjavíku – Islandská tajemství II. (tzv. Zlatý okruh – Thingvellir National Park, Geysir, Gullfos – Water Falls)		
Čtvrtek, 28/04/2016	Réttarholtsskóli - návštěva střední školy, náslech	13.30 – 20.30 – Islandská tajemství III. (Most mezi kontinenty, Keflavík, Blue Lagoon)	
Pátek, 29/04/2016	Rimaskóli – návštěva střední školy, náslech	Vaettaskóli –Engi Profesionální rozvoj Sdílení zkušeností z praxe	Volno
Sobota, 30/04/2016	Vaettaskóli –Engi Seminář V. – Diskutování diseminačních strategií, Prezentace osobních portfolií Vyhodnocení kurzu	Odjezd	

Jaký druh jazykové podpory jste absolvovali:

Žádný

Jak jste zapracovali výsledky mobility do výuky, práce předmiotové komise:

Context4Content

Na semináři jsem se seznámila s přístupem , což mohu volně přeložit jako „**Poznatky z nového prostředí uplatni ve výuce.**“

Tento přístup jsem zapracovala do hodin výuky anglického jazyka. Připravila jsem si dvě výukové hodiny na základě jedné fotografie z centra Reykjavíku. Nejedná se o obyčejnou poštovní schránku. Jde o schránku, kam házejí islandské děti dopisy pro „Ježíška“.

	<p>Co je to za červenou bedničku na obrázku?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Co píšete nejčastěji – eseje, e-mailly, textové zprávy, pohlednice, dopisy? • Komu je nejčastěji píšete? • Už jsi někdy dostal papírový dopis do normální poštovní schránky? Pamatuješ si, jaký jsi měl pocit? (Radost? Důležitost? Výjimečnost?) • UŽ JSI VŮBEC NĚKDY NĚKOMU NAPSAL PAPIROVÝ DOPIS? <p>Domácí úkol:</p> <ul style="list-style-type: none"> • V papírnictví kup pěkný dopisní papír a obálku. • Napiš dopis svému spolužákovi, kterého sis vylosoval v rámci „řetězu“ (Jan Evě, Eva Petrovi, Petr Janě, Jana Aničce, Anička Samovi, Sam Elišce, Eliška Janovi ... kruh se uzavřel). • Kup známku, nalep ji a dopis vhod' do poštovní schránky. • Přines dopis, který jsi ze své schránky vylovil ty (který ti poslal tvůj spolužák). • Přečti něco zajímavého, co ti sděluje spolužák. • Rozhodni se pravidelně psát papírový dopis (zvláště starším členům své rodiny – babičce atp.). 	<p>Pro první ročník (15 let)</p>
	<p>Téma Vánoce ve světě upravíme na téma - Kdo ve světě zařizuje dětem vánoční dárky?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kdo nosí dárky dětem v naší zemi? • Kdo nosí dárky dětem v anglicky mluvících zemích? • Kdo nosí dárky dětem jinde ve světě, např. na Islandu? Nevíte? • Distribuce popisů 16 postav v angličtině (2 rodiče Trollové, 1 podlá kočka, 13 dětí Trollů). • Samostatné čtení popisů, příprava vysvětlení důležité charakteristiky jednotlivých postav. • Krátká prezentace své postavy před spolužáky (samozřejmě v angličtině, bez čtení, možno také předvést). 	<p>Pro třetí ročník (17 let)</p>

	<ul style="list-style-type: none">• Shrnutí role tzv. „svaté islandské rodiny“ v záležitosti pořizování dárků.	
--	--	--

S tímto Context4Content přístupem jsem seznámila své kolegy z předmětové komise. Samozřejmě, že většina z nich tento přístup také uplatňuje ve výuce, pouze jej neuměla takto pojmenovat.

Dopad mobility na vás, studenty, kolegy (jaké znalosti, z jakého oboru):

Získala jsem zkušenost s islandským vzdělávacím systémem, s nádhernou, i když drsnou islandskou přírodou, a také samozřejmě s mentalitou Islandčanů.

Islandský vzdělávací systém se docela odlišuje od našeho systému a během nedávných let se průběžně stále měnil. Ředitelné městských škol mají poměrně volnou ruku a ve svém rozhodování jsou hodně nezávislí na zřizovateli, kterým je město Reykjavík. Školy nabízejí širokou škálu povinné volitelných předmětů (až 70 možností v rámci jedné školy!!! Jde o běžné předměty, jako je např. angličtina pro pokročilé, či o předměty dosti kuriózní jako je např. bridge, Manga komiksy, astronomie, golf, výroba šperků, origami, práce s kovy). Školy integrují děti se zdravotními problémy, ovšem nedělají to plošně. Znevýhodněné děti jsou umístěny v samostatných třídách dané školy a navštěvují běžné třídy individuálně pouze v těch předmětech, ve kterých se cítí komfortně. Ve třídách jsou samozřejmě asistenti.

Byla jsem překvapena plynulou angličtinou téměř všech mladých lidí, které jsem oslovila. Svou schopnost takto plynule hovořit sami přičítají hlavně faktu, že od malička sledují většinu televizních pořadů v angličtině. Nemají dabované filmy, už jako malé děti si osvojují přízvuk roditelů mluvčích anglického jazyka. Angličtina je jeden ze tří předmětů, které mají v týdnu na školách nejvyšší hodinovou dotaci (kromě matematiky a islandštiny).

Ředitelé nemusí se studenty řešit mnoho výchovných problémů, jelikož Islandčanů je málo a bylo nám řečeno, že se skoro všichni navzájem znají. Ředitelka Vaettaskóli (škola, která byla naší základnou) oceňuje, že na Islandu je omezen přístup mladých lidí k alkoholu, jelikož tento se prodává jen ve specializovaných obchodech s licencí k tomuto prodeji. Uvádí, že kdykoli se nějaký mládežník opije, některý z jeho sousedů, učitelů, ředitel či jeho ředitelka jej určitě zahlédne a potom má mládežník problém. Studenti to vědí a snaží se nedělat potíže. Přesto je v každé škole v Reykjavíku výchovný poradce na plný úvazek a je celodenně dětem k dispozici. Ředitelka Vaettaskóli je přesvědčena, že nejdůležitějším slovem v práci učitelů je slovo FLEXIBILITA a také se sama snaží být v řešení každodenních problémů co nejpružnější. Uvádí, že Islandčané nesnášejí byrokracii a snaží se jí vyhnout.

Mentalita Islandčanů je ovlivněna jejich **historií** (Vikingové, ještě nedávná podřízenost Dánskému království), **drsnou přírodou** (zvláště nikdy nekončící vulkanickou aktivitou místních sopek), **izolací ostrova** jak od amerického, tak evropského kontinentu, a také věčně se **měnícím počasím**, kdy je průměrná roční nejvyšší teplota asi 7 stupňů Celsia.

Islandčané věří, že jejich země je plná obrů, trollů, elfů, a tzv. neviditelných lidí. Jsou dokonce ochotni změnit trasu plánované nově stavěné komunikace, protože na daném kousku země leží kámen, pod kterým zcela jistě bydlí neviditelní lidé.

Obyvatelé Islandu mají samozřejmě mnoho zvyků. Zajímavé je např. pojmenovávání dětí – dávání prvního (křestního) jména se řídí určitými pravidly. Příjmení není na Islandu důležité, i telefonní seznamy jsou uspořádány podle jmen. Někdy je problematické nechat se oddat s určitým

Příspěvková organizace
Moravskoslezského kraje

Erasmus+

člověkem, jelikož je velmi pravděpodobné, že váš přítel či přítelkyně může být váš ne příliš vzdálený příbuzný. Nežřídka si Islandčané nechávají udělat testy DNA, aby něco takového před sňatkem vyloučili.

Islandčané si zakládají na své samostatnosti a nezávislosti. Většina z nich má obavu z eventuálního přidružení k Evropské unii. Jelikož jich je málo – přibližně 330 tisíc, mají obavu, že by jejich hlas v Evropě neměl žádnou váhu, a že by o svou samostatnost a nezávislost přišli.

Šíření výsledků mobility (musí to být dohledatelné):

- Mezi studenty (Context4Content přístup v hodinách) - příklad uveden výše
- Předmětová komise – prezentace Power Point (fotografie, zkušenosti, ukázková hodina)
- Jazyková škola – Odpoledne v Evropské unii (sada prezentací učitelů zúčastněných v projektu Erasmus Plus)

Budoucí návrhy a plány:

- Mám slíbenou spolupráci s jednou německou a jednou portugalskou školou. Budeme pracovat na projektu s prozatím pracovním názvem „Staromódní přátelství na dálku“. Po mé prezentaci na semináři v Reykjavíku, kde jsme každý měli dva povinné vstupy, mě totiž oslovily dvě zúčastněné školy s návrhem, abychom můj nápad ohledně psaní papírových dopisů rozšířily přes hranice s Německem a Portugalskem. Navrhujeme studentům, kteří budou ochotni respektovat pravidla, tedy používat pouze „starodávný“ způsob komunikace, aby si vyměnili papírový dopis s novým známým v cizí zemi. Studenti nebudou kontaktovat jeden druhého ani telefonicky, ani sms zprávou, ba ani prostřednictvím Facebooku. Podpoříme studenty, aby ve vzájemné korespondenci pokračovali. Později zajistíme setkání studentů jednotlivých škol nejspíš opět díky program Erasmus Plus.

Problémy, se kterými jste se setkali:

Na výše uvedeném semináři jsem se nesečkala s žádnými problémy. Oceňuji, jak byl seminář dobře zorganizován organizací English Matters Spain ve spolupráci se školou Vaettaskóli v Reykjavíku. Za organizační tým bych vyzvedla zvláště přínos Eduarda Marina z univerzity v Jaen ve Španělsku a také ředitelky Vaettaskóli v Reykjavíku, Johanny (příjmení není důležité 😊).